

Věc C-505/19

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

3. července 2019

Předkládající soud:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

27. června 2019

Žalobce:

WS

Žalovaná:

Bundesrepublik Deutschland

VERWALTUNGSGERICHT WIESBADEN

USNESENÍ

Ve správním sporu

WS

žalobce

[OMISSIS]

proti

Bundesrepublik Deutschland,

[OMISSIS]

žalované

ohledně

práva na ochranu údajů

rozhodl Verwaltungsgericht Wiesbaden (správní soud ve Wiesbadenu, Německo) [OMISSIS]

dne 27. června 2019 takto:

1. Řízení se přerušuje.
2. Soudnímu dvoru Evropské unie se v souladu s článkem 267 SFEU předkládají následující předběžné otázky:
 - a) Má se článek 54 ÚPSD ve spojení s článkem 50 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) vykládat tak, že je ve všech smluvních státech Dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (schengenské *acquis* podle článku 1 odstavec 2 rozhodnutí Rady 1999/435/ES ze dne 20. května 1999, Úř. věst. 2000, L 239, s. 13, dále jen „ÚPSD“) zakázáno již samotné zahájení trestního řízení pro tentýž čin, pokud německé státní zastupitelství poté, co obviněný splnil určité povinnosti a zejména zaplatil určitou peněžitou částku stanovenou státním zastupitelstvím, zastaví zahájené trestní řízení?
 - b) Zakazuje čl. 21 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (ve znění upraveném dne 7. června 2016, Úř. věst. 2016, C 202, s. 1, 47; dále jen „SFEU“) členským státům, aby vyhověly žádostem o zadržení, které podaly třetí země prostřednictvím mezinárodní organizace jako je Mezinárodní organizace kriminální policie - Interpol, pokud je osoba, které se žádost týká, občanem Evropské unie a členský stát, jehož je tato osoba státním příslušníkem, informoval mezinárodní organizaci, a tím také ostatní členské státy, o pochybnostech ohledně souladu této žádosti o zadržení se zákazem dvojího trestu?
 - c) Brání čl. 21 odst. 1 SFEU samotnému zahájení trestních řízení a dočasnému zadržení v členských státech, jejichž není dotčena osoba státním příslušníkem, pokud je toto zadržení v rozporu se zákazem dvojího trestu?
 - d) Mají se čl. 4 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ve spojení s článkem 54 ÚPSD a článkem 50 Listiny vykládat tak, že členské státy jsou povinny přijmout takovou právní úpravu, která zajistí, že *red notices* vydaná Mezinárodní organizací kriminální policie - Interpol, která mají vést k dalšímu trestnímu řízení, nebudou v žádném smluvním státě Dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (Úř. věst. 2000, L 239, s. 13) dále zpracovávána, pokud předchozí řízení má za následek zastavení trestního stíhání s konečnou platností?

- d) Má mezinárodní organizace jako Mezinárodní organizace kriminální policie - Interpol - odpovídající úroveň ochrany údajů, jestliže nebylo vydáno rozhodnutí o odpovídající ochraně podle článku 36 směrnice 2016/680 a/nebo neexistují vhodné záruky podle článku 37 směrnice 2016/680?
- e) Smí členské státy dále zpracovávat údaje, které nechaly třetí země zapsat do oznámení o hledané osobě (*red notice*) vydaného Mezinárodní organizací kriminální policie - Interpol, jen tehdy, pokud třetí země s oznámením o hledané osobě spojí žádost o zadržení a vydání a požádá o provedení zadržení, které není v rozporu s evropským právem, zejména se zákazem dvojího trestu?
3. Předkládající soud žádá o projednání žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce v naléhavém řízení podle článku 107 a následující jednacího řádu Soudního dvora.

Odůvodnění

I.

1. **Článek 50 Listiny základních práv Evropské unie - Listina -** (Úř. věst. 2016, C 202, s. 389), zní takto:
- „Nikdo nesmí být stíhán nebo potrestán v trestním řízení za čin, za který již byl v Unii osvobozen nebo odsouzen konečným trestním rozsudkem podle zákona.“*
2. **Článek 21 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie - SFEU -** (ve znění upraveném dne 7. června 2016, Úř. věst. 2016, C 202, s. 1, 47) zní takto:
- „Každý občan Unie má právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států s výhradou omezení a podmínek stanovených ve Smlouvách a v opatřeních přijatých k jejich provedení.“*
3. **Článek 54 Úmluvy k provedení Schengenské dohody** ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích ze dne 19. června 1990 - **ÚPSD** - (Úř. věst. 2000, L 239, s. 19) - **ÚPSD** - zní takto:
- „Osoba, která byla pravomocně odsouzena jednou smluvní stranou, nesmí být pro tentýž čin stíhána druhou smluvní stranou za předpokladu, že v případě odsouzení již byla vykonána nebo je právě vykonávána sankce, nebo podle práva smluvní strany, ve které byl rozsudek vynesen, již nemůže být vykonána.“*
4. **Článek 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680** ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. 2016, L 119, s. 89), upravuje

Zásady zpracování osobních údajů

Členské státy zajistí, aby byly osobní údaje:

- a) zpracovávány zákonným a korektním způsobem;*
- b) shromažďovány pro určité, výslovně vyjádřené a legitimní účely a nebyly zpracovávány způsobem, který je s těmito účely neslučitelný;*
- c) přiměřené, relevantní a omezené na nezbytný rozsah ve vztahu k účelům, pro které jsou zpracovávány;*
- d) přesné a v případě potřeby aktualizované; musí být přijata veškerá rozumná opatření zajišťující, aby osobní údaje, které jsou nepřesné s přihlédnutím k účelům, pro které jsou zpracovávány, byly bezodkladně vymazány nebo opraveny;*
- e) uchovávány ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší, než je nezbytné pro účely, pro které jsou zpracovávány;*
- f) zpracovávány způsobem, který zajistí náležité zabezpečení osobních údajů, včetně jejich ochrany pomocí vhodných technických nebo organizačních opatření před neoprávněným či protiprávním zpracováním a před náhodnou ztrátou, zničením nebo poškozením.*

5. **Článek 8 směrnice 2016/680** upravuje

Zákonnost zpracování

- (1) Členské státy stanoví, že zpracování je zákonné, pouze pokud je nezbytné ke splnění úkolu prováděného příslušným orgánem pro účely stanovené v čl. 1 odst. 1 a v rozsahu nezbytném pro tyto účely a pokud má základ v právu Unie nebo členského státu.*
- (2) Právo členského státu upravující zpracování v oblasti působnosti této směrnice stanoví alespoň cíle zpracování, osobní údaje, jež mají být zpracovány, a účely zpracování.*

II.

- 6. Žalobce brojí proti oznámení o hledané osobě (*red notice*), které vydala Mezinárodní organizace kriminální policie - Interpol - na základě žádosti nečlenského státu Evropské unie. Podle článku 82 Data Processing Rules Interpolu směřuje *red notice* prostřednictvím zjištění místa pobytu a zatčení osoby k jejímu vydání. Předmětná žádost o zadržení je odůvodněna obviněními žalobce z úplatkářství. Vyšetřování, které pro přesně tato obvinění z úplatkářství vedlo státní zastupitelství v Mnichově I, bylo nakonec podle § 153a odst. 1 věty první Strafprozessordnung (trestní řád, dále jen „StPO“) pro splnění uložené peněžité povinnosti zastaveno (k otázce, zda je státní zastupitelství nezávislý orgán, viz

rozsudek ze dne 27. května 2019, Procureur général de Lituanie, C-509/18, ECLI:EU:C:2019:457; k otázce nezávislosti soudu viz věc vedená pod číslem C-272/19). Po tomto zastavení trestního stíhání by měly být splněny předpoklady pro zákaz dvojího trestu, protože státní zastupitelství členského státu zastavilo bez zásahu soudu trestní řízení vedené v tomto členském státě poté, co obviněný splnil určité povinnosti, zejména zaplatil určitou peněžní částku stanovenou státním zastupitelstvím (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. února 2003, Gözütok a Brügge, C-187/01, ECLI:EU:C:2003:87, viz také rozsudek ze dne 29. června 2016, Kossowski, C-486/14, ECLI:EU:C:2016:483).

7. Předmětná *red notice* nečlenského státu Evropské unie směřuje prostřednictvím Interpolu k tomu, aby mohl být žalobce na základě zatýkacího rozkazu dopaden v současnosti ve všech 190 členských státech a tím také ve všech členských státech Evropské unie, jakož i ve všech smluvních státech Schengenských dohod. V roce 2013 nechala Spolková republika Německo zapsat prostřednictvím Interpolu dodatek, podle kterého Národní ústředna - Spolkový kriminální úřad - vychází při posuzování skutkového stavu, který je základem oznámení o hledané osobě, ze zákazu dvojího trestu. V důsledku nadále platné *red notice* se žalobce nemůže zdržovat v žádném z členských států Evropské unie a v schengenském prostoru, aniž by se vystavil nebezpečí, že bude neprávem zadržen, protože všechny státy jej očividně kvůli *red notice* - navzdory upozornění na zásadu „*ne bis in idem*“ - zařadily na seznam hledaných osob. [Or. 7]
8. Žalovaná sice prohlásila, že žalobce nemá být veden v schengenském informačním systému (SIS). Údaje o žalobci jsou však podle jeho vlastních rešerší uloženy v národních databázích členských států Evropské unie a schengenských států.
9. Podle čl. 8 odst. 1 směrnice 2016/680 je zpracování osobních údajů – v tomto případě zpracování *red notice* – zákonné, pouze pokud je nezbytné ke splnění úkolu ve smyslu čl. 1 odst. 1 směrnice 2016/680 a pokud má základ v právu Unie nebo členského státu.
10. Článek 54 ÚPSD ve spojení s článkem 50 Listiny se tedy musí aplikovat nezávisle na zápisu v SIS. Z ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie k článku 54 ÚPSD vyplývá, že
11. „*zásada ne bis in idem má v prostoru svobody, bezpečnosti a práva zabránit tomu [...], aby byla pravomocně odsouzená osoba v důsledku toho, že využila práva volného pohybu, stíhána za tentýž čin na území více smluvních států, a zaručit právní jistotu tím, že budou respektována pravomocná rozhodnutí veřejnoprávních orgánů při neexistenci harmonizace nebo sblížení trestněprávních předpisů členských států*“

(rozsudek Soudního dvora ze dne 28. září 2006, van Straaten, C-150/05, ECLI:EU:C:2006:614, bod 44; viz také rozsudek ze dne 27. května 2014, Spasic, C-129/14 PPU, ECLI:EU:C:2014:586, bod 63; rozsudek ze dne 28. září 2006, van

Straaten, C-150/05, EU:C:2006:614, bod 45 a násl.; rozsudek ze dne 9. března 2006, Van Esbroeck, C-436/04, ECLI:EU:C:2006:165, bod 33; rozsudek ze dne 10. března 2005, Miraglia, C-469/03, ECLI:EU:C:2005:156, bod 32).

12. Článek 54 ÚPSD je stěžejním vyjádřením principu vzájemné důvěry smluvních států v systémy trestního soudnictví ostatních členských států. To platí také a právě tehdy, když rozdílné trestní zákony jednotlivých smluvních států spojují s činem různé právní následky (rozsudek Soudního dvora ze dne 28. září 2006, van Straaten, C-150/05, EU:C:2006:614, bod 44; rozsudek ze dne 28. září 2016, Gasparini a další, C-467/04, ECLI:EU:C:2006:610, bod 30; rozsudek ze dne 9. března 2006, Van Esbroeck, C-436/04, EU:C:2006:165, bod 31).
13. Nebylo by v souladu s těmito cíli, pokud by se článek 54 ÚPSD omezoval na trestné činy, u nichž bylo zastavení jejich trestního stíhání zapsáno do SIS. Prostor svobody, bezpečnosti a práva, ochrana dotčené osoby, jakož i princip [Or. 8] vzájemné důvěry smluvních států v systémy trestního soudnictví ostatních členských států se musí uplatnit také v případě trestných činů, u nichž nebylo zastavení jejich trestního stíhání zapsáno do SIS.
14. Ve věci vydávání osob Soudní dvůr Evropské unie v rozhodnutí ze dne 6. září 2016, Petruhhin, C-182/15, ECLI:EU:C:2016:630, uvedl, že se právo Unie v podobě článku 21 SFEU použije také ve vztahu mezi členským státem a třetí zemí (bod 30). To samé musí platit i ve vztahu mezi členským státem a třetí zemí, pokud je do tohoto vztahu zapojena mezinárodní organizace jako je Interpol a tato zprostředkovává žádosti o zadržení a další žádosti kriminální policie. Pouze extenzivním výkladem oblasti působnosti čl. 21 odst. 1 SFEU mohou být snížena rizika, která tím pro volný pohyb občanů Evropské unie vznikají, totiž že není možný pobyt v jiném členském státě než ve státě původu, aniž by se dotčená osoba současně vystavila nebezpečí protiprávního vydání z důvodu protiprávní obžaloby, tedy obžaloby, která porušuje zákaz dvojího trestu a tím také právo Unie. Kromě toho rozhodnutí Soudního dvora ze dne 6. září 2016, Petruhhin, C-182/15, EU:C:2016:630, kterým byla členskému státu, jehož je osoba dotčená *red notice* státním příslušníkem, přiznána možnost vydat evropský zatýkací rozkaz (bod 48), v tomto případě nechrání dotyčnou osobu před vydáním, protože právě zákaz dvojího trestu neumožňuje vydání evropského zatýkacího rozkazu.
15. Práva vyplývající z Listiny, v tomto případě článek 50, musí být chráněna také proto, že členské státy jsou povinny při přezkumu žádostí o zadržení aplikovat čl. 21 odst. 1 SFEU, tedy právo Unie, jak bylo uvedeno (srov. rozsudek ze dne 6. září 2016, Petruhhin, C-182/15, EU:C:2016:630, bod 52).
16. Článek 54 ÚPSD ve spojení s článkem 50 Listiny upravují výslovně nejen zákaz dalšího trestu, ale také zákaz dalšího stíhání ve všech smluvních státech Schengenské dohody. Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie se pravomocným odsouzením ve smyslu těchto ustanovení rozumí také zastavení řízení po splnění uložených povinností podle § 153a odst. 1 věty první StPO

(rozsudek Soudního dvora ze dne 11. února 2003, Gözutok a Brügge, C-187/01, EU:C:2003:87, bod 27 a násl.)

17. Podle čl. 8 odst. 1 (EU) 2016/680 je zpracování zákonné, pouze pokud má základ v právu Unie. Jak dokládá bod 2 odůvodnění a bod 93 odůvodnění, má směrnice 2016/680 chránit „základní práva a svobody“ fyzických osob. Podle bodu 25 odůvodnění směrnice 2016/680 musí být „základní práva a svobody“ respektovány výslovně i při výměně dat s Interpolem. Pokud jde o článek 54 ÚPSD a článek 50 Listiny, jedná se o právo Unie, v případě článku 50 Listiny se jedná o základní právo zakotvené právem Unie. Listina je sice podle čl. 51 odst. 1 věty první Listiny určena členskými státy, výhradně pokud uplatňují právo Unie. V tomto smyslu však členské státy i při provádění směrnic aplikují právo Unie (rozsudek Soudního dvora ze dne 5. dubna 2017, Orsi a Baldetti, C-217/15, ECLI:EU:C:2017:264, bod 16; rozsudek ze dne 26. února 2013, Åkerberg Fransson, C-617/10, ECLI:EU:C:2013:280, bod 25).
18. Zpracování ve smyslu čl. 8 odst. 1 směrnice 2016/680 tak může být zákonné, pouze pokud je prováděno v souladu s článkem 54 ÚPSD a článkem 50 Listiny, jakož i článkem 21 SFEU.
19. Pokud jde o přenesení žádosti o zadržení a vydání do podoby *red notice*, jedná se o zpracování osobních údajů ve smyslu směrnice 2016/680.
20. V souladu s čl. 2 odst. 1 ve spojení s čl. 1 odst. 1 směrnice 2016/680 se tato směrnice vztahuje na zpracování osobních údajů prováděné „za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost.“
21. Podle čl. 3 bodu 1 směrnice 2016/680 se osobními údaji v tomto smyslu rozumějí veškeré informace o identifikovatelné fyzické osobě. Zpracováním v tomto smyslu se podle čl. 3 bodu 2 směrnice 2016/680 rozumí jakákoliv operace „s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení.“
22. V tomto případě jsou uvedené podmínky splněny. Přenos údajů obsažených v předmětné *red notice* do národních pátracích systémů slouží ke stíhání trestných činů nebo k výkonu trestu - ovšem ve prospěch třetí země. Jedná se o informace o identifikovatelné fyzické osobě. Proces přenosu zahrnuje ukládání. Kromě toho jde o použití osobních údajů, protože tyto slouží v národních pátracích systémech jako podklad pro vyšetřování, které směřuje k zadržení a popřípadě předání osoby do třetí země.
23. Má-li být však zpracování zákonné tehdy, pokud je prováděno v souladu s článkem 54 ÚPSD a článkem 50 Listiny, jakož i čl. 21 odst. 1 SFEU, musí být žádosti o pátrání po osobách v členských státech vymazávány. Zjistí-li se, že došlo

k předání nesprávných osobních údajů nebo že osobní údaje byly předány protiprávně, stanoví čl. 7 odst. 3 směrnice 2016/680, že o tom musí být příjemce neprodleně vyrozuměn. V tomto případě musí být podle článku 16 směrnice 2016/680 provedena oprava nebo výmaz nebo omezení zpracování osobních údajů. Tyto však nejsou prováděny.

24. Neboť Interpol data nevy mazává. Všechny členské státy jsou členy Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol). Aby Interpol mohl plnit své poslání, přijímá, ukládá a šíří osobní údaje s cílem napomáhat příslušným orgánům při prevenci a potírání mezinárodní trestné činnosti. „Je proto vhodné posilovat spolupráci mezi Unii a Interpolem podporou efektivní výměny osobních údajů za současného zajištění respektování základních práv a svobod, pokud jde o automatizované zpracování osobních údajů. Při předávání osobních údajů z Unie Interpolu a do zemí, které mají zástupce u Interpolu, by se měla použít tato směrnice, zejména ustanovení o mezinárodním předávání údajů. Touto směrnicí by neměla být dotčena zvláštní pravidla stanovená společným postojem Rady 2005/69/SVV a rozhodnutím Rady 2007/533/SVV“ (bod 25 odůvodnění směrnice 2016/680).
25. Nic nenasvědčuje tomu, že došlo k provedení článku 40 směrnice 2016/680 (Mezinárodní spolupráce v zájmu ochrany osobních údajů), dle příslušného stanoviska žalované to spolková vláda vůbec nezamýšlí. Podle tohoto článku by měly být ve vztahu k mezinárodním organizacím, jako je Interpol, podniknuty vhodné kroky k
- a) rozvoji mechanismů pro mezinárodní spolupráci, aby se usnadnilo účinné prosazování právních předpisů na ochranu osobních údajů,
 - b) poskytování vzájemné pomoci na mezinárodní úrovni při vymáhání právních předpisů na ochranu osobních údajů, a to mimo jiné formou oznamování, postupování stížností, pomoci při vyšetřování a výměny informací, pod podmínkou vhodných záruk ochrany osobních údajů a jiných základních práv a svobod,
 - c) zapojení příslušných zúčastněných stran do diskuse a činností zacílených na prohlubování mezinárodní spolupráce při prosazování právních předpisů na ochranu osobních údajů,
 - d) podpoření výměny a dokumentace v souvislosti s právními předpisy a praxí v oblasti ochrany osobních údajů, mimo jiné o kompetenčních sporech se třetími zeměmi.
26. K uvedenému nejsou známy žádné skutečnosti.
27. Článek 36 směrnic (EU) 2016/680, ale také článek 37 směrnice 2016/680, upravují jen předání údajů Interpolu. **Opačný případ předání údajů z Interpolu členským státům** směrnice 2016/680 neupravuje. Směrnice 2016/680 tak obsahuje mezeru v právní úpravě, kterou je třeba zaplnit. Pokud Interpol přes zákaz dvojího

trestu neupustí od předávání údajů z *red notice* členskými státy a bez zbytečného odkladu nezajistí výmaz těchto údajů, má předkládající soud značné pochybnosti o spolehlivosti mezinárodní organizace „Interpol“ v oblasti ochrany údajů. Tato nespolehlivost vede ve svém důsledku k otázce, zda vzhledem k chybějícím vhodným zárukám Interpolu nemají členské státy úplně upustit od spolupráce s Interpolem, neboť jen tak může být zaručena svoboda pohybu v rámci volného pohybu uvnitř Evropské unie. Zjevně jen tak totiž může Unie tvořit prostor svobody a zajistit svobodu pohybu jednotlivce (srov. článek 67 SFEU). Vzhledem k tomu, že *red notices* očividně nejsou v EU koordinovány a chybí také jednotný právní rámec, může být svoboda občanů členských států zaručena pouze vystoupením z Interpolu.

28. V bodě 64 odůvodnění směrnice 2016/680 se uvádí, že, pokud jsou osobní údaje předávány z Unie správcům nebo jiným příjemcům ve třetích zemích nebo v mezinárodních organizacích, neměla by být úroveň ochrany fyzických osob poskytovaná v Unii touto směrnicí znehodnocena (viz také čl. 35 odst. 3 směrnice 2016/680), a to ani v případech dalšího předání osobních údajů ze třetí země nebo mezinárodní organizace správcům ve stejné nebo jiné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, přičemž toto musí platit také pro osobní údaje, které předává členskými státy Evropské unie třetí země nebo mezinárodní organizace - zde Interpol. V opačném případě *zrovna není zajištěna úroveň ochrany, kterou zaručuje směrnice 2016/680*.
29. Patřičné koordinace by mohlo být dosaženo také tím, že by se členský stát dohodl prostřednictvím verbální noty s ostatními členskými státy na způsobu zacházení s takovými *red notices*, což však v projednávaném případě není zrovna pro žalovanou žádoucí[OMISSIS].
30. V opačném případě by mělo být zajištěno, aby údaje, jež nechaly do oznámení Mezinárodní organizace kriminální policie - Interpol - o hledané osobě (*red notice*) zapsat státy, které nejsou smluvními státy ÚPSD, směly členské státy dále zpracovávat jen tehdy, pokud nečlenský stát EU s oznámením o hledané osobě spojil žádost o zadržení a vydání a požádal o provedení zadržení a toto není v rozporu s evropským právem.
31. Výsledek sporu závisí na odpovědích na předložené otázky. Jsou-li totiž splněny předpoklady pro zákaz dvojího trestu a další oznámení třetí země o *red notice* by bylo v členských státech protiprávní, nesměly by všechny členské státy tuto *red notice* zpracovávat a svoboda pohybu žalobce uvnitř Evropské unie a Schengenského prostoru by byla zajištěna. Zda k tomu dojde vystoupením všech členských států z Interpolu, nebo přistoupí Soudní dvůr Evropské unie k výkladu směrnice 2016/680, by bylo v tomto ohledu otázkou další formulace výrokové části rozhodnutí.

III.

32. Věc vykazuje nezbytnou míru naléhavosti (srov. čl. 107 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora).
33. O naléhavosti svědčí zejména věk žalobce. Žalobce se narodil 17. listopadu 1937 a již dovršil věku 80 let. Žalobce prakticky nemůže až do rozhodnutí v tomto sporu opustit německé území. Orgány Německa i Spojených států činné v trestním řízení vedly proti žalobci vyšetřování od roku 2008. Po žalobci nelze požadovat, aby podstoupil měsíce nebo roky trvající řízení,] i když z důvodu chronického přetížení soudu mohla být žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podána teprve nyní.

IV.

34. [OMISSIS]

[OMISSIS]